

Descobrint l'ànima d'una

UNA DONA
D'AIGUA

Núria Esponellà

Editorial: Columna

(Barcelona, 2013)

Pàgines: 496

Preu: 20,50 euros

Núria Esponellà torna al primer pla literari amb 'Una dona d'aigua', una novel·la d'intriga psicològica que recrea amb tot detall una època i un lloc, Banyoles de final del segle XIX, i ens explica una apassionant història d'amor adúlter i clandestí

Després de l'èxit, encara remitent, de *Rere els murs* (Premi Néstor Luján 2009), traduïda a diversos idiomes i de la qual ja s'ha imprès la vuitena edició, Núria Esponellà (Celrà, 1959) s'ha embarcat en un nou repte literari, que ha ben meregut ser considerat finalista de l'última edició del Premi Prudenci Bertrana. *Una dona d'aigua* (Columna) és una novel·la d'intriga psicològica a través de la qual, novament, recrea una època (final del segle XIX) i emmarca una història d'amor (clandestí) en un lloc emblemàtic de Catalunya, Banyoles i el seu estany dotat de forces tel·lúriques. Però a diferència del seu èxit literari anterior, en aquesta ocasió l'ambició literària va més enllà i l'escriptora empordanesa s'ha proposat aprofundir en la complexitat de l'ànima femenina, marcada en aquest cas per una profunda transformació.

L'autora diu que, a diferència de l'Anna Karènina a la qual evoca el personatge, la protagonista d'aquesta novel·la –Sarah Prats– és prou capaç d'evolucionar i ho transforma tot per tirar endavant. "En realitat, el personatge està molt marcat pels temps que estem vivint, i malgrat que viu una època pretèrita, la seva vivència és molt actual, en un present marcat per les transformacions", aclareix. Núria Esponellà descriu Sarah Prats com una dona molt variable, d'una gran sensibilitat, una verdadera "dona d'aigua" capaç de percebre més enllà dels sentits físics i que deu el seu magnetisme a les aigües de l'estany. Les seves aigües, confessa, simbolitzen les emocions.

Per concebre el personatge, confessa obertament que va haver de submergir-se en la seva pròpia experiència interior, "expulsar vells fantasmes, recordar de quina manera havia superat patrons limitadors en moments de crisi". Al final, el personatge es va anar perfilant i, com ella expressa, "em vaig adonar que estava explicant un procés de la meua pròpia ànima". Es tractava, aclareix, de narrar com es poden transformar les emocions destructives en emocions creado-

Una autora amb un gran bagatge

Núria Esponellà és professora i escriptora, a més de col·laboradora d'El Punt Avui. Autora de poemaris i novel·les, ha publicat diversos llibres a Columna, entre els quals cal destacar *La travessia*, que va guanyar el IV Premi Columna, el llibre de narracions *Petits grans plaers*, fruit de la col·laboració radiofònica amb *El Suplement de Catalunya Ràdio*, i *Sunitha (Història d'un apadriment a l'Índia)*. Amb el seu últim llibre, *Rere els murs*, va obtenir el Premi Néstor Luján de novel·la històrica 2009 i va aconseguir un gran èxit entre els lectors.

res, com ara la rancúnia en perdó, el sentit de la culpabilitat en compassió, la inseguretat en confiança... "Tot plegat em va deixar literalment esgotada", assegura Núria Esponellà.

Tanmateix, tot i que considera que l'obra indaga en la sensibilitat femenina i la complexitat de l'ànima de la dona, l'escriptora té clar i remarca que "no és una història per a dones". El pes del personatge masculí hi és molt present, i en tot cas és l'home que se sent seduït per aquest enigma que és "intentar descobrir l'ànima de la dona". En la novel·la conviuen personatges històrics i ficticis a l'entorn d'una trama amorosa en què, a la manera d'Orfeu, un home ajuda una dona a sortir de l'infern emocional.

Tot comença quan una noia troba unes fotos antigues en un mercat de París que li criden l'atenció perquè van ser preses a Banyoles. Encuriosida, descobreix una vella història d'amor, adúlter i clandestí, entre

a dona

Núria Esponellà, que se sent molt propera a la naturalesa que l'envolta, retratada a l'estany de Banyoles amb una pesquera de rerefons.
LLUÍS SERRAT

Sarah Prats i Miquel Camps, tots dos atrapats en matrimonis sense amor i en una ciutat petita com Banyoles, una societat convulsa després de les guerres carlines.

Com sempre, l'autora s'ha documentat molt bé per escriure aquesta novel·la que, com puntualitza, és més una novel·la d'època que no pas històrica. La Banyoles de final del segle XIX emmarca el rerefons de l'acció i, entre d'altres, descobrim que és una de les primeres poblacions del país de gaudir de la llum elèctrica a les cases, del telèfon públic i de l'arribada dels primers vehicles amb motor. També amb l'arribada de la modernitat, lligat al procés d'industrialització, sorgeixen les lluites entre treballadors i amos. Com va fer a la seva obra anterior, hi apareixen personatges reals, com ara Pere Alsius i Francesc Darder. D'aquest últim, l'autora en descriu la gènesi de la col·lecció Darder i la creació, fa 125 anys, del primer Museu Darder a Barcelona. *

CONCERT XAVIER CASTILLÓN

Teresa Salgueiro i el seu misteri

Teresa Salgueiro (Lisboa, 8 de gener del 1969) va ser durant vint anys, entre el 1987 i el 2007, la veu del grup portuguès més internacional de la història. Madreus, evidentment. Després d'una adolescència musical més aviat *punkie*, Salgueiro va passar a descobrir el fado en les catacumbes de les tavernes lisboetes, on aquest gènere popular malvivia en els anys vuitanta, víctima d'una modernitat malentesa i de la identificació que alguns encara en feien amb la dictadura de Salazar, més o menys com va passar a l'altra banda de la frontera amb Franco i la *copla*. Teresa Salgueiro, que llavors tenia només 17 anys, es va convertir en la veu de Madreus, fent equip amb altres joves músics d'antecedents rockers com ara Pedro Ayres Magalhães i Rodrigo Leão. Partint del fado i d'altres sonoritats ancestrals i contemporànies, Madreus va saber sintetitzar l'ànima musical portuguesa i difondre-la per tot el món: van vendre cinc milions de discos i, a més de fer moltes gires internacionals, el grup va plasmar també la seva elegància al film *Historias de Lisboa* (1994), de Wim Wenders.

Ja abans de deixar Madreus, Teresa Salgueiro va debutar en solitari amb *Obrigado* (2006), un disc de duets amb artistes com ara Carlos Núñez, Caetano Veloso, Josep Carreras, etc., i posteriorment ha participat en diversos projectes musicals. Fins ara, Salgueiro ha estat sobretot una gran intèrpret de la música creada per altres, però una intèrpret en definitiva.

L'any passat, coincidint amb el seu 25è aniversari en el món de la música, Salgueiro va publicar *O mistério*, el seu primer disc amb cançons pròpies. Durant un mes de concentració i aïllament gairebé totals, Teresa i els seus músics van enregistrar les quinze cançons del disc al convent d'Arrábida, al parc natural portuguès del mateix nom. El resultat va ser un disc que beu del fado i el folk, amb atmosferes i paisatges sonors inequívocament portuguesos i cent per cent Salgueiro, per la seva veu inconfusible i ara també per les seves paraules i les músiques que ha creat amb Rui Lobato (bateria, percussió i guitarra), Carisa Marcelino (acordió), Óscar Torres (contrabaix) i André Filipe Santos (guitarra), que l'acompanyen també en directe. *

25
CULTURA
08.02.2013

A Girona

Teresa Salgueiro presentarà *O mistério* aquest divendres, 8 de febrer, a la sala de cambra de l'Auditori de Girona (21 h, 20 euros). Salgueiro va actuar amb Madreus el 28 de maig del 2006 a la sala simfònica de l'Auditori de Girona, dins la gira internacional del disc *Um amor infinito*.

Teresa Salgueiro, en una de les fotografies promocionals del seu disc *O mistério*.
ARXIU